

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancta Iuliana xliii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

concessit: sed secularibus negotiis implicari metuens secundam renuit et abcessit. Tandem victus precibus annuit voto regis. Quae cum baptisaret, tacetibus cunctis infans respondit amen. Post hoc rex ipsum in traiectionem episcopum sublimari fecit. Qui cum a plerisque verbum predicationis contempniveret, in vasconiam iuit. Ubi cum quidam ioculator verba eius irrideret, a demone arripit et propriis dentibus se discerpens pro viro dei iniuria fecerit confitetur, et statim miserabiliter moritur. **D**um autem quadam vice manus lauaret quidam episcopus aquam illam seruari fecit, de qua quidam cecus postmodum curatus fuit. Cum in quodam loco de voluntate regis monasterium construere vellet, quidam episcopus proxime civitatis moleste hoc sustinens: misit famulos suos ut aut ipsum occiderent vel inde eijcerent. Qui venientes eidem dolose dixerunt ut secum pergeret: et si ibi locum aptum ad monasterium ostenderent. Ille autem maliciam eorum precognoscens, usque ad cacumen montis: ubi eum occidere cupiebant cum eis iuit, eo quod multum martirium affectaret. Sed ecce tanta pluvia et tempestate mons tegitur: ut se muro videre non possent et iam se mori putantes prostrati veniam postulabant, et ut eos vivos abire permitteret exorabant. Qui orationem effudit: et serenitatem maximam impetravit. Illi ergo ad propria redierunt, et sanctus amandus evadens et multa alia miracula faciens in pace quiescit. Floruit circa annum domini dciiij. tempore eraclij.

De sancto valentino. xlii.

Valentinus dicitur quasi valoris tenens hoc est in sanctitate pueritas: vel dicitur valentinus quasi valens puer, id est miles christi. Miles dicitur valens, qui nunquam cedit, fortiter ferit, se valenter defendit: potenter vincit: sic valentinus non cessit martirium vitando, percussit ydolatriam, quando defendit fidem comminuendo: vicit paciendo.

Valentinus reuerendus presbiter fuit quem claudius imperator ad se adduci faciens interrogavit dicens. Quid est valentine? Cur amicitia nostra non fructus vestros deos adorans superstitionem tue abijcias vanitatis? Cui valentinus Si gratiam dei scires ista nequaquam diceres: sed ab ydolis animam reuocares, et deum qui est in celis adorares. Tunc quidam qui claudio astabat dixit. Quid vis dicere valentine de sanctitate deorum nostrorum? Cui valentinus. Ego de eis nil dico: nisi quod fuerunt homines miseri, et omni inmundicia pleni. Ad quem claudius. Si christus verus deus est cur michi non dicis quod verum est? Cui valentinus. Vere christus solus est deus in quem si credideris anima tua saluabitur, re publica augebitur: omnium inimicorum tibi victoria concedetur. Respondens autem claudius astantibus dixit. Viri romani audite quam sapienter et recte loquitur homo iste. Tunc dicitur presbiter. Seductus est imperator. Quomodo deserem? quod ab infantia tenuimus. Et tunc cor claudij immutatum est. Traditur autem eundem principem in custodia. Et cum in domum eius ductus fuisset dixit. Domine ihesu christe verum lumen illuminamini istam: ut te verum deum cognoscant. Cui presbiter. Mihi te dicente quod christus est lumen. Equidem si filiam meam diu cecum illumauerit: faciam quecumque preceperis. Tunc valentinus orans eius filiam cecum illuminauit: et omnes de domo sua conuertit. Tunc imperator valentinum decolari precepit circa annum domini cdxxx.

De sancta Juliana xliii. A

Juliana dum eulogio presbiteri nicomedie despiciata esset: et nollet sibi aliquatenus copulari nisi reciperet fidem christi iussit eam pater suus expoliari et grauissime cedi ac ipsi presbitero tradi. Cui presbiter ait. Dulcissima mea juliana cur me ita delulisti ut me sic renueres? Cui illa. Si tu adoraueris deum meum ac quiescatis tibi alioquin nunquam dominus eris. Cui presbiter. Domine mea hoc facere non possum quia imperator amputari faceret caput meum. Cui juliana. Si ita times imperatorem mortalem quomodo vis ut imperatorem non timeam immortalem? fac quicquid vis: quia me decipere non valebis. Tunc presbiter

iussit eā grauissime virgis cedi: et die per capillos
appēdi. et plumbū liquefactū in capite eius fundi
Quō cum nichil ei nocuisset ipsas carbenis ligauit
et in carcerē recluſit. Ad quā venit dyabolus in
specie angeli dicēs. Juliana ego sum angelus dñi
qui me ad te miſit vt te debeam cōmonere. vt dñs
sacrifices. ne tandiu crucieris et tam mala morte
moriaris. Tunc iuliana flens orauit dicens. Dñe
deus meus ne pmittas me p̄ire: sed ostende michi
quis est iste qui michi talia p̄ſuadet. factaq; est ad
eā vox vt ip̄m app̄benderet et quis eſſet ip̄ſum co
geret confiteri. Que cū cum tenuiſſet: et quis eſſet
interrogauit. dixit ei q̄ demon eſſet. et q̄ ad eam
decipiendā pater ſuus ip̄m miſiſſet. Cui iuliana.
Et quis eſt pater tuus? Reſpondit beelzebub qui
ad omnia mala nos dirigit. et facit nos grauius
verberari: quoniēs a xp̄ianis fuerimus ſuperati et
ideo ſcio q̄ malo meo buc veni: quia te ſupare nō
potui. Inter alia que conſeſſus eſt dixit: quia tunc
maxime a xp̄ianis elongabā: quādo miſteriū do
minici co:poris agebā: ⁊ quando oratiōes et p̄
dicatiōes fiebant. Tūc iuliana manib; retro: ſum
ip̄m ligauit: et ad terrā ip̄ſum deijciens cum carbe
na qua erat ligata ip̄m duriffime verberauit. Dya
bolus vero clamās rogabat eam dicens. Domina
mea iuliana miſerere mei. Tūc iuſſit p̄fectus vt
iuliana de carcere educeret. Et exiens trahēbat
poſt ſe demonē alligatū. Demon aut̄ rogabat eaz
dicens. Dñā mea iuliana noli amplius de me ridi
culum facere. Nō eīm potero vltra in quemp̄iā p̄re

ualere. Xp̄iani dicunt̄ miſericordes eſſe et tu nullā
de me miſericordiā habes. Sicq; per totū forum
ip̄m traxit et poſtea in quandā latrinā ip̄m p̄iecit
B Cum aut̄ ad p̄fectū perueiſſet in quadam
rota adeo eſt extenſa. q̄ oia eius oſſa vſq; ad me
duillarū exitū ſunt cōfracta. Angelus autē domini
rotā cōminuens ip̄am in momēto ſanauit. Quō v̄
dentes qui aderant crediderūt. Et ſtatim decolla
ti ſunt viri quingenti et mulieres. c. xxx. Deinde
cum in quendā ollā plūbo liquefacto plenā miſſa
uiſſet: ſed plumbū velut temperatū balneū factū
eſſet: maledixit p̄fectus dñs ſuis qui vnā puellam
punire nō poterant que tantā iniuriā eis irroga
bat. Tunc iuſſit eam decollari. Que dum ad decol
landum duceret demon quē verberauerat in ſpe
cie iuuenis apparēs clamabat dicēs. Nolite ei par
cere quoniā deos veſtros vitupauit. et me hac no
te verberauit. reddite ergo ſibi qd̄ meruit. Cūq;
iuliana paululū oculos aperuiſſet vt videret quis
eſſet qui talia loqueret. demon auſugies exclama
uit. Heu heu me miſerū ad huc puto q̄ me velit ca
pere et ligare. Cū ergo beata iuliana decollata
uiſſet p̄fectus nauigās in mari cū. xxiiij. viris or
ta tēpeſtate ſubmerſus eſt. Hoꝝ autē co:pora cū
mare iacraſſet a feris et auib; ſunt comēſta.

C De cathedra ſancti petri apoſtoli
xlviij.

C Athedra triplex eſſe dicitur: ſ; regalis. ij.
Regū. xxiij. Dauid ſedens in cathedra ⁊c.
Sacerdotalis. i. Regum. i. Deli ſacerdotē